

בשבת, וכש יוצא שבט, נאמר
ודודי חמק עבר, ובאותו זמן
בקשתיהו ולא מצתתיו קראתו
ולא ענני, עד שנשבעת, שבזמן
שיבא פעע אמר אחרת, שאחן בידיו
ולא יצא אוטו ללקת, כמו
שנאמר אחזתיו ולא ארפנו עד
שהבאתיו אל בית אמי, זה בית
המקדש של מעלה, ואל חדר
הזרחי, זה בית המקדש שלמטה.

ובזמן שאחן בידיו בגאלה
האחרונה, זה לא היה לי כמו
הפעמים האחרות, שבכל גאלה
וગאלה היה בא, ואחר כה היה
פורח מפני, אבל בגאלה
האחרונה אני אחן בו ואקשר
אותו עם כמה קשיים של אהבה
שליא יוזו מפני לעולים ולעולם
עלומים, שבכל גלות וגלוות היה
הולך מפני, והייתי שואלת עליו
את כל עobar ושב. זה שפתחות
בכמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את אהבה נפשי.
ולפעמים לא הייתה מוצאת מי
שיאמר לי מפני דבר, ורקתי
את דמיון רצבי, ובגינה
משבעה בשבי לו את כל בני
הקריה, זהו שבותה השבעתי
אתכם בנות יורשות אם תמצאו
את דמיון מה תגידו לו, שחולת
אהבה אני, וכמה פעומים על
משבבי בלילות, שהן הגלות,
בקשתי את אהבה נפשי, ולא
היה מי שיאמר לי, עד שהו היא
בא, וכעת בגאלה האחורה ברוח
דודי בכעס רב, ושולתי בעבורו,
ולא מצתתי מי שיאמר לי דבר,
ומשם זה אני נשבעתי, שבזמן
שיבא ואחן בידיו שליא יוזו מפני,
ואני אחזתיו ולא ארפנו, אחזתיו
בקשורא דקפלין דיד, ולא ארפנו בתפלין

ארפנו - בתפלין של ראש.
בא וראה, כשהיא דורה אליה,
יאמר לשוני המשים נשבעה
לכרים, שהם ישראל, שביהם

וכד נפיק שbat אתמר (שם) ודודי חמק עבר,
ובההוא זמנא (שם) בקשתיו ולא מצאתתי
קראתו ולא ענני, עד דאומינא דזמנא דיבית
זמןא אחרא דאחד בידיה ולא אשבקינה
למייל, כמה דאתמר (שם ג) אחזתיו ולא ארפנו
עד שהבאתיו אל בית אמי, דא כי מקדשא
دلעילא, ואל חדר הורתה דא כי מקדשא
דلتפה.

ובזמן דאחד בידיה בפוקנה בתרייתא,
לא יהא לי כזמןן אוחרני, דבל
פוקנה ופוקנה הוותה אתי, ולבת הרה פרח
מנאי, אבל בפוקנה בתרייתא אנה אחד ביה
וקשר ליה בכמה קשידין הרחימיו, שלא יוז
מנאי לעלם ולבטמי עלמין, דבל גלופה
וגולותה הוותה איזיל מנאי, והוינא שאיל עליה
לכל עobar ושב, הדא הוא דכתיב (שם) במעט
שעברתי מהם עד שמצאתי את אהבה נפשי,
וזמני לא הוינא אשכח מאן דיבמא לי מדי
 מגיה, והוינא אומי בגינה לכל בני קרתא,
הדא הוא דכתיב (שם ח) השבעתי אתכם בנות
ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו
שחולת אהבה אני, וכמה זמני (שם ג א) על
משבבי בלילות דאיןון גליות, בקשתי את
אהבה נפשי ולא הוותה מאן דיבמא לי, עד
דאייה הוותה אתי, וכען בגולותה בתרייתא ברוח
דודי בכעס סגיא, ושאלנו בגינה ולא
ashchana מאן דיבמא לי מדי, ובгин דא אנה
אומינא, דזמנא דיבית ואחרינא בידוי שלא
יוזו מנאי, ואני אחזתיו ולא ארפנו אחזתיו
בקשורא דקפלין דיד, ולא ארפנו בתפלין
דרישא.

הא חזי, דודחא כד יתי לגבה, יימא לגבי
תרין משיחין (שם ז י) נשכימה לברים